

Det turde dog være ret urimeligt, at noget saadant skal tillades, i det ene Tilfælde er Forholdet endogsaa det, at vedkommende Lejer har Lejlighed et andet Sted i Byen, han samler ligefrem paa Lejligheder og fremlejer dem igen med en aldeles ublu Avance.

Et Forhold, som ogsaa vækker berettiget Misfornøjelse, er Bestemmelsen i Huslejelovens § 12 om, at en Ejer ikke kan faa sin Sag for et Overnævn, saafremt den Leje, han faar, er 10 pCt. over Lejen, den 1. August 1914. Det er altid en stor Trøst, naar man føler sig forurettet, at kunne gaa til et højere Nævn, og det turde være aldeles meningsløst, da ellers Adgangen til Overnævnet er lettet paa alle andre Omraader, at de 10 pCt. her skal være afgørende. Men hvis, som sagt, Nævnene vil vise lidt mere Forstaaelse, vil der selvfølgelig ogsaa blive færre Tilfælde, hvor en Ejer kunde ønske at gaa til Overnævnet. Slige Ting mener jeg, at der maatte kunne raades Bod paa ad administrativ Vej, og det vil jeg gerne hende den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, saaledes at man allerede derigennem kan forberede en lempelig Overgang til normale Forhold, som det saa smukt hed sig under Kornloven. Jeg haaber ikke, denne lille, uskyldige Bemærkning skal bevirke, at der vil komme dagelange Debatter og timelange Taler, thi i saa Fald maa jeg, da vi er ved Fornyetelsen af gamle Love, bede om, at vi kan faa Christian den Femtes Danske Lov fornyet. Der bestemmes det, at Præsterne maa ikke gøre deres Prædikener for lange og ikke udover en Time forlænge, den gemene Mand til Kedsommelighed og des mindre Opbyggelse, som paa een Gang ikke saa meget fatte og beholde kan. Selvfølgelig var der ogsaa den Gang Præster, som havde ondt ved at fatte sig kort, de havde til Kontrol et Timeglas, men naar det var løbet ud, sagde nogle af Præsterne: Endnu et lille Glas, mine elskelige! Men at der skulde ske saadanne Misbrug her, vil sikkert Formanden med sin Klokke forhindre.

§ 2 omhandler noget nyt, idet Pensionatsvirksomhed inddrages under Nævnene. Denne Kontrol bliver sikkert vanskelig at praktisere. Jeg skal minde om, at man har givet ganske blankt op med Hensyn til Reguleringen af Priserne paa Restaurationer. Der er nu en Gang Forskel paa Knaphuller, som Skrædderen siger, der er ogsaa Forskel paa Frikadeller, nogle kaldes døde, andre kaldes levende, og de kan jo være mere eller mindre levende. Jeg vil sige: Velbekomme til den Kommission, som skal gaa rundt og undersøge. Loven vil for-

mentlig kun faa Betydning for København og vil kunne virke som en Bussemand, da et Pensionat nødig vil stilles i Gabestokken som „aaenbart ubilligt“, hvilket er det Udtryk, som benyttes. Men man maa dog ogsaa kunne forlange, at Folk selv forholder sig, Pensionater er ikke lige gode eller lige daarlige, de er heller ikke lige billige eller lige dyre, man maa gaa fra det ene Sted til det andet og undersøge Forholdet. Det ligger til den flotte Tid, vi lever i, at naar man køber en Vare siger man: Hvad der skal til, det skal til! Og saa køber man den. En Mand, som skulde købe et Par Støvler, gik imidlertid til 3 forskellige Steder og fik det 3die Sted det samme Par Støvler 20 Kr. billigere, end han kunde faa det første Sted. Folk maa gøre sig den Ulejlighed at se sig for.

§ 3 om Fornyetelse af Nedrivningsloven og § 4 om Boligkommissionen giver ikke Anledning til Bemærkninger. § 5 omhandler en Fornyetelse af Loven om Statstilskud til kommunale Arbejder, der udløb 1. Maj i Aar. Oprindeligt fremkom Loven nærmest for at afhjælpe Arbejdsløshed ved større kommunale Arbejder, og den kunde ogsaa bruges, naar en Kommune vilde bygge, men ved dens Fornyetelse gælder den kun Byggeforetagender til Fremskaffelse af Boliger. Den indeholder, som Hr. Hagbart Berg før omtalte, og som jeg derfor ikke skal komme nærmere ind paa, den Fordel for de byggende, at Tilskuddet er sat op fra 15 til 20 Kr. og fra 10 til 15 Kr., henholdsvis for kommunale Bygninger og for de af Kommunen vedvarende kontrolerede Byggeforetagender og for de private, der kun underkaster sig en begrænset Kontrol. Endvidere indeholder den den store Fordel, at Tilskuddet udbetales kontant, hvilket under de fortvivlede Laaneforhold spiller den største Rolle, medens det tidligere udbetaltes i Løbet af 16 Terminer. Jeg frygter unægtelig, at Virkningen vil blive illusorisk for mange Kommuner, idet adskillige neppe kan opfylde Betingelsen for, at Staten skal yde et Tilskud paa 20 pCt., nemlig den, at Kommunen selv skal yde et mindst lige saa stort Beløb og enten selv yde et ret betydeligt Laan eller ogsaa garantere for slige Laan. Det sidste kommer Kommunerne let fra for Tiden, i alt Fald er det for de Tings Vedkommende, jeg har med at gøre, ikke muligt at faa noget som helst Laan. I Odense har Kommunen garanteret 80 pCt af Laanet, men naar Laanet er Nul, er Garantien jo meget lille. Det er meget muligt, at der vil komme Henstillinger fra Kommuner, i det mindste fra de betrængte